

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 23, No 3 (1972)

Υπεύθυνος σφραγίδας τόμου :

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ : ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Επιστημονικών Σηματαίον άνεγνωρι -
σμένον, άριθ. άποφ. 5410/19.2.1923
Πρωτοδικείου Αθηνών.
Πρόεδρος διά τό έτος 1972:
Ιωάννης Καρόβσης,
Κηφισίας 56, Αθήναι.

ΕΚΔΟΤΗΣ: Έκδίδεται υπό αίρετης πεν-
ταμελούς συντακτικής επιτροπής (Σ.Ε.)
μελών τής Ε. Κ. Ε.

Δ/ΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ό Πρόεδρος
τής Σ.Ε. Παντελής Ν. Αργάνης
Όδ. Βυζαντίου 5— Νέα Σμύρνη
Μέλη Συν/κής Έκ.: Ε. Ν. Στοφόρος
Κ. Χ. Σιαταρίδης
Μ. Μαστρογιάννη - Κορκολοπούλου
Δ. Χ. Μερβός

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Αιλή Κοβάνη
Θεσσαλονίκης 65 - Μοσχάτον

ΓΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: Αθήναι
ΉΜΕΡ. ΤΥΠΩΣΕΩΣ: Όκτώβριος 1972

Γαχ. Διεύθυνσις:
Ταχ. θυρίς 546
Κεντρικών Ταχυδρομίων
Αθήναι

Ληθδρομεί:
Έτησια βασιτερικού δρχ. 200
Έτησια βασιτερικού δρχ. 300
Έτησια φοιτητών ημεδαπής δρχ. 50
Έτησια φοιτητών αλλοδαπής δρχ. 100
Ήμη έκάστου τεύχους δρχ. 50

Address: P.O.B. 546
Central Post Office
Athens - Greece

edaction: Dr. P. N. Dragonas
Vyzantiou str. 5
Nea Smyrni, Athens.
Greece.

Subscription rates:
(Foreign Countries)
\$ U. S. A. 10 per year.

Δελτίον

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
ΤΟΜΟΣ 23
ΤΕΥΧΟΣ 3

Ιούλιος - Σεπτέμβριος
1972

Bulletin

OF THE HELLENIC
VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY
SECOND PERIOD
VOLUME 23
No 3

July - September
1972

History

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.20077](https://doi.org/10.12681/jhvms.20077)

Copyright © 2019, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1972). History. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 23(3), 202–207.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.20077>

ΟΛΙΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ!!!

«ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ»

ΕΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΙΣ ΕΚΛΑΙΚΕΥΜΕΝΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΑΡΧΑΣ ΤΟΥ XXου ΑΙΩΝΟΣ

Υπό

Δρος ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Δ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Διευθυντού Κτηνιατρικής Πειραιώς

Ὁ Ἑλληνισμὸς τοῦ ἔξωτερικοῦ, ὅστις ἀποτελεῖ σύνολον Ἑλλήνων οὔτινες μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Βυζαντίου καὶ μετέπειτα ἐσυνέχισον καὶ συνεχίζουν καὶ σήμερον ἀκόμη τὰς προαιωνίους παραδόσεις τῆς ἀθάνατης Ἑλληνικῆς Φυλῆς, ἀνεπτύχθη ὡς γνωστὸν καὶ εἰς τὴν Ρουμανίαν μὲ ἀποτέλεσμα δημιουργίας μιᾶς ἐκ τῶν πολλῶν μικρῶν «ΕΛΛΑΔΩΝ», ὡς εἴθισται νὰ τὰς ὀνομάζουν οἱ ἱστορικοὶ μας.

Ἐποχρωθεὶς ἀδιαλείπτως νὰ μεταφέρεται ἔξω τοῦ τόπου τῆς γεννήσεώς του καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἑλληνικῶν ἰδεῶν, ἐπεδίωξεν ἀκαταπαύστως τὴν πολιτικὴν ἐνότητα τῆς φυλῆς πρὸς τὸν μοναδικὸν σκοπὸν τῆς ἀνακτήσεως τῆς ἀνεξαρτησίας μας.

Πρὸς τούτοις ὁ ἐν διασπορᾷ Ἑλληνισμὸς τῆς Ρουμανίας ὅστις εἶχεν ἀναπηδήσει πρὸ αἰῶνων ἐκ τῶν γονίμων σπλάγγων τοῦ κορμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ἔζησεν πάντοτε μὲ τοὺς ἰδίους παλμοὺς καὶ τὰς ἰδίας προσδοκίας.

Καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς Τουρκοκρατίας ὀλόκληρος ὁ θρησκευτικὸς βίος τῶν ὀρθοδόξων λαῶν τῆς Βαλκανικῆς διέπεται διοικητικῶς καὶ πνευματικῶς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ οικονομικὴ καὶ πνευματικὴ ζωὴ τῆς Ὁθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας περιέρχεται εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων, αἱ δὲ ἑλληνικαὶ παροικίαι τῆς Ρουμανίας ὑπῆρξαν ἐπὶ αἰῶνας οἱ πράκτορες οὐχὶ μόνον τοῦ ἐμπορίου μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἀλλὰ καὶ οἱ μοναδικοὶ φορεῖς νέων ἰδεῶν.

Οὕτω, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μακρᾶς ταύτης περιόδου, εἶναι ἀπολύτως γνωστὸν ὅτι ἐνῶ ὁ κυρίαρχος λεγόμενος λαὸς, οἱ Τοῦρκοι, εἶχον εἰς χεῖρας τῶν τὴν διοίκησιν οἱ δὲ λοιποὶ Χριστιανικοὶ λαοὶ ἦσαν δουλοπάροικοι, οἱ Ἕλληνες τῶν ὁποίων ἢ μετανάστευσις πρὸς τὰς διαφόρους περιοχὰς τῆς Ρουμανίας καὶ τῶν ἄλλων Βαλκανικῶν χωρῶν ὑπῆρξεν συνεχῆς καὶ διαρκῆς, εἶχον εἰς χεῖρας αὐτῶν

τὴν θρησκείαν, τὴν ἐκπαίδευσιν, τὸ ἐμπόριον, τὰ ἐπαγγέλματα καὶ κάθε ἄλλην δραστηριότητα ἢ ὅποια ἦτο φορεὺς τοῦ πολιτισμοῦ.

Αἱ λέξεις «σχολεῖον» καὶ «διδάσκαλος» εἶναι καὶ σήμερον κοιναὶ εἰς ὅλας τὰς βαλκανικὰς γλῶσσας καθόσον εἰς ὀλόκληρον τὴν ὡς εἴρηται αὐτοκρατορίαν δὲν ὑπῆρξαν ἄλλοι διδάσκαλοι πλὴν τῶν Ἑλλήνων, καθὼς ἐπίσης δὲν ὑπῆρξαν σχολεῖα πλὴν τῶν Ἑλληνικῶν.

Ἐκ τῶν ἐτῶν 1500 καὶ μετέπειτα, τοῦτέστιν ἐπὶ τριῶν καὶ ἡμίσεως αἰῶνων, ἡ ἐκπαίδευσις ὑπῆρξεν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐλληνικῇ καὶ παρέμεινε προνόμιον τῶν Ἑλλήνων, τὸ δὲ πρῶτον Ρουμανικὸν σχολεῖον ἰδρύθη εἰς Βουκουρέστιον μόλις τὸ ἔτος 1819 ἀπὸ μαθητᾶς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας, καθ' ὃν χρόνον εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν ἐλειτούργουν δεκατέσσαρα ἐλληνικὰ τοιαῦτα.

Ἐκ τῶν σχολῶν αὐτῶν ἐξῆλθον πολλοὶ ἐκ τῶν πρωτοστατησάντων εἰς τὴν Ἐθνικὴν μας ἀναγέννησιν, ὡς ἐπίσης καὶ ἀμέτρητοι Ρουμάνοι καὶ Ἑλληνορουμάνοι οἵτινες διεδραμάτισαν οὐχὶ μόνον αὐτόχρονον ἀγῆρικόν καὶ πρωτοποριακὸν ρόλον ἐφ' ὅλων ἀπολύτως τῶν πεδίων δράσεως τοῦ ρουμανικοῦ χώρου, ἀλλὰ ἀφύπνησαν καὶ τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν τοῦ ρουμανικοῦ λαοῦ διὰ τὴν Ἐλευθερίαν.

Ἐπομένως εἶναι οἱ ἐπιστήμονες — σπουδασταὶ Ἱερολοχίτσι οἵτινες μὲ τὴν ὑπέροχον μαχητικότητα καὶ τὸν πατριωτισμὸν των ἐπολέμησαν καὶ ἐφρονεῦθησαν τὴν 6ην Ἰουνίου 1821 εἰς τὴν μάχην κατὰ τῶν Τούρκων εἰς Δραγατσάνιον ἵνα ἐξυψώσουν τὸ καταπεσὸν ἠθικὸν τῶν σκλαβομένων Ἑλλήνων.

Δυστυχῶς τὸ ἀντικείμενον τῆς παρουσίας δημοσιεύσεώς μας, δὲν τυγχάνει ἡ ἐξιστόρησις γεγονότων ἢ ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τῆς πνευματικῆς δυνάμεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς Ρουμανίαν κατὰ τὴν μακρόχρονον καὶ λαμπρὰν ἱστορίαν του, καθότι τοῦτο ἀνάγεται εἰς τὰ καθήκοντα τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἱστορικῶν μας.

Ἀποτελεῖ ὅμως δι' ἡμᾶς ἰδιαιτέραν χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν τὸ γεγονὸς ὅτι μᾶς δίδεται οὕτω ἡ μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ προσθέσωμεν εἰς τὰς τόσας ἐτέρας δημοσιεύσεις, σχέσιν ἐχούσας μὲ τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Ρουμανίας, μίαν εἰσέτι ἀφορῶσαν ἐν ἐκλαίκευμένον περιοδικὸν ἱατρικῆς, δημοσιευθὲν εἰς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν ἐν Βουκουρεστίῳ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος μας.

Πρόκειται διὰ τὸ ἱατρικὸν ἐλληνικὸν περιοδικὸν «ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ», τὸ ὅποῖον ἐξεδόθη διὰ πρώτην φοράν ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 1ην Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1908 καὶ τὸ ὅποῖον δυστυχῶς εἶχεν τὴν ἀτυχίαν νὰ κυκλοφορήσῃ μόνον μέχρι τὴν 1ην Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1910.

Τὸ ἐν λόγῳ περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ ἐκδότου ἱατροῦ Γεωργίου Βαργῆ ἐκυκλοφόρει ἀνὰ δεκαπενθήμερον εἰς τεύχη διαστάσεων 30 x 20 ἐκ., ἅτινα περιεῖχον 8 σελίδας ἕκαστον.

Τὰ γραφεῖα συντάξεως τοῦ περιοδικοῦ ἐστεγάζοντο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Cava-fu Vecchi ἀρ. 9 εἰς Βουκουρέστιον καὶ ἀπὸ τοῦ 10ου τεύχους καὶ μετέπειτα τὰ γραφεῖα μετεφέρθησαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Blanari 15.

Ἡ ἐκτύπωσις τοῦ περιοδικοῦ ἐγένετο μέχρι τοῦ 6ου τεύχους εἰς τὰ ἐν Βουκουρεστῖῳ λειτουργοῦντα τυπογραφεῖα «Universal» καὶ τῶν ὑπολοίπων εἰς τὸ ἐν Βραβίλα τυπογραφεῖον τοῦ Πεσμαζόγλου.

Εἰς ἕκαστον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ ἀναγράφεται ἡ τιμὴ τῆς ἐτησίας συνδρομῆς, ἥτις ἀνέρχεται διὰ μὲν τοὺς ἐν Ρουμανίᾳ συνδρομητὰς εἰς 12 F. διὰ δὲ τοὺς ἐν τῷ ἐξωπυλῶ διαμένοντας εἰς 15 F.

Ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου τοῦ περιοδικοῦ ὑφίσταται ἡ παράστασις ἑνὸς ἀετώματος εἰς τὸ μέσον τοῦ ὁποίου διακρίνεται ἡ μορφή τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ὡσαύτως πέραξ τοῦ θεοῦ τῆς ὑγείας καὶ τῆς ἰάσεως καὶ συγκεκριμένως ἀριστερά του διακρίνονται εἰς ἀλέκτωρ, βιβλία στιβαγμένα ἐν ἀταξίᾳ μεθ' ἑνὸς στάχυος μετὰ καλάμης καὶ ἐνὸς μελανοδοχείου, εἰς δὲ τὴν δεξιάν του εἶς ὄφιν ἐν μέσῳ χημικῶν ὀργάνων.

Ἡ γενικὴ ὄψις τοῦ ἐν λόγῳ περιοδικοῦ τυγχάνει ἀρίστη καθόσον ἡ ἐκτύπωσίς του ἐγένετο πάντοτε ἐπὶ πολυτελοῦς χάρτου, με ὠραιότατα ἐλληνικὰ γράμματα.

Διευθυντῆς τοῦ ὡς εἴρηται περιοδικοῦ φέρεται ὁ ἰατρὸς Κ. Χ. Παρίδης, ὅστις μάλιστα ἐν ἀρχῇ καὶ εἰς τὸ πρῶτον ἐκδοθὲν τεῦχος ἐκθέτει τοὺς λόγους δι' οὓς ἀπεφασίσθη ἡ ἐκδοσις τοῦ «Ἀσκληπιοῦ», τὰ δὲ πρῶτα ἄρθρα του φέρουν τοὺς ἐξῆς τίτλους :

α) Τὶ ἐστὶ ζωὴ, τὶ ὑγεία, τὶ νόσος.

β) Πῶς καὶ διὰ τίνων μέσων δύναται νὰ προφυλάττῃ ἑαυτὸν ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ μεταδοτικὰ ἢ μικροβιακὰ νοσήματα.

γ) Ἐν περιπτώσει ἀσθενείας μέλους τινὸς τῆς οἰκογενείας τί πρέπει νὰ γνωρίζουσιν οἱ περὶ τὸν ἀσθενῆ, παραπλευρῶς τῷ θεράποντι ἰατρῷ, πῶς πρέπει νὰ ἐφαρμόζωσι τὴν θεραπείαν καὶ ποίαν διαίταν νὰ ἀκολουθῇ ὁ ἀσθενής.

Ὁ ἰατρὸς κ. Κ. Χ. Παρίδης ἐδημοσίευσεν συνολικῶς ἐξήκοντα ὀκτὼ ἄρθρα ἰατρικοῦ περιεχομένου εἰς ἐκλαϊκευμένην γλῶσσαν μετὰ διαφόρων σχημάτων καὶ φωτογραφικῶν περιπτώσεων ἀσθενῶν κ.λ.π.

Τὰ ἐν λόγῳ ἄρθρα τυγχάνουν κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν δημοσιεύσεως τὰ ἐξῆς :

— «Ἡ χολέρα καὶ τὰ κατ' αὐτῆς προφυλακτικὰ μέτρα».

— «Τὰ ἔντομα καὶ τὰ μεταδοτικὰ νοσήματα».

— «Ἀπολύμανσις τῶν οἰκημάτων καὶ μεμολυσμένων ἀντικειμένων διὰ φορμαλίνης».

— «Τὸ καπνίζεῖν».

— «Ποδάγρα».

- «Ἡ ὑπερπάχυνσις».
- «Ἡ χρῆσις τῆς κινήσεως διὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ».
- «Πρῶται βοήθειαι εἰς τοὺς ἀποπειρωμένους αὐτοκτονίαν διὰ ὑδραργύρου».
- «Τὸ φαρμακεῖον τῆς οἰκογενείας».
- «Οἱ μύκητες».
- «Ἡ πυώδης ὀφθαλμία τῶν νεογνῶν».
- «Προφύλαξις καὶ θεραπεία αὐτῆς».
- «Ἰωδιότανιοῦχος σιρόπιον».
- «Ἐπίδεσμοι ἀμερικανικοῦ συστήματος».
- «Ἡ σιρολίγη».
- «Ἡ διατήρησις τῆς ἀπαλότητος τῆς ἐπιδερμίδος».
- «Περιποίησις τῶν ὀνύχων».
- «Ἐξήγησις τῶν συμβουλῶν τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ».
- «Ἵγιεινὴ τῶν παιδιῶν».
- «Ὀἶνος τῆς Κίνας».
- «Γρίπη».
- «Ἵγιεινὴ τῆς κόμης».
- «Ἡ γυμναστική».
- «Ἄνθρωπος, ζωὴ ἤτοι ὕλη, ιδιότητες, νόμοι».
- «Δίαιτα καὶ θεραπεία τῆς ποδάγρας».
- «Καταπολέμησις τῆς χοιραδώσεως».
- «Ἵγιεινὴ τῶν ὀδόντων καὶ τῶν χειλέων».
- «Τὸ ψῦχος καὶ ἡ ζωὴ».
- «Ἡ ὕγιεινὴ ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως».
- «Ἐλονοσία».
- «Ἡ κυνάγχη—ρινικὸς κατάρρους—κόρυζα».
- «Θεραπεία τῆς γρίπης».
- «Αἰτία τῆς φθορᾶς τῶν ὀδόντων».
- «Χεῖμετρα (χιονίστρες) (ξεπαγιάσματα)»
- «Δίαιτα».
- «Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ἀπὸ ὕγιεινῆς ἀπόψεως».
- «Ἐλονοσία—ποῖον εἶναι τὸ αἷτιον τῶν ἐλειογενῶν πυρετῶν».
- «Συμπτώματα καὶ προφύλαξις ἀπὸ τῆς κυνάγχης».
- «Ἀπαραίτητος βοήθεια κατὰ δηλητηριάσεων ἐκ βλαβερῶν ἀμανιτών».
- «Ἡ κανέλλα».
- «Θεραπεία τῆς κυνάγχης τῶν παιδῶν».
- «Προφυλακτικὰ καὶ θεραπευτικὰ μέτρα κατὰ τῆς χοιραδώσεως».
- «Περὶ βουζούνων ἢ βουζουνίων».

- «Ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν ρυτίδων τοῦ προσώπου. Ἡ πρόληψις καὶ ἐξαφάνισις αὐτῶν».
- «Νεωτάτη καὶ σπουδαιότατη ἐπιστημονικὴ ἐφεύρεσις κατὰ τῆς σιφιλίδος».
- «Πρὸς ἀναχρωματισμὸν τῆς λευκανθείσης κόμης».
- «Ἡ ἡμικρανία καὶ ἡ θεραπεία αὐτῆς».
- «Τὰ φύλλα τῆς λευκῆς Μωρέας».
- «Πρὸς ἐξολόθρευσιν τῶν παρὰ τὰς βλεφαρίδας οἰδημάτων κοινῶς κριθαράκια καλουμένων».
- «Ἡ ἐν Λονδίνῳ ἔκθεσις τῆς φθίσεως».
- «Ἄλοιφῃ πρὸς ἐξολόθρευσιν τῶν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν ἐγκύων ἐπιφαινομένων κηλίδων».
- «Ὁ καρκίνος καὶ ἡ νέα μέθοδος πρὸς θεραπείαν αὐτοῦ».
- «Ἡ ἰλαρά».
- «Αἱ αἰμορροΐδες».
- «Ὀδοντόκονις διὰ τὰ μικρὰ παιδιά».
- «Πρὸς καταπολέμησιν τῆς κακοσμίας τοῦ στόματος».
- «Δήλωσις».
- «Ἀντισηψία. Τὸ Ἄτολ ἐν τῇ κατ' οἶκον ὑγιεινῇ».
- «Ἡ χρῆσις τῆς κινίνης πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἐλειογενῶν πυρετῶν».
- «Τὰ ἐνώτια καὶ ἡ διάτρησις τῶν ὠτων».
- «Περὶ συγκοπῆς τῆς καρδίας».
- «Πρὸς πρόληψιν τοῦ ἐκ τοῦ ἡλίου ἐρυθήματος τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειρῶν».
- «Κατὰ τῶν στιγμοειδῶν ἀκμῶν».
- «Τὰ σχολεῖα καὶ αἱ μεταδοτικαὶ νόσοι».
- «Τὰ ἰωδιούχα λουτρά».
- «Θεραπεία τῆς ἀναιμίας καὶ ὑγιεινὴ τῶν ὀδόντων».
- «Κατὰ τῶν κνησμῶν (φαγοῦρες—τσιμπήματα), καὶ φλογερῶν ἐξάψεων τοῦ προσώπου».
- «Τὸ πετρέλαιον κατὰ τῆς ψώρας».

Αὕτη τυγχάνει ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἡ περιορισμένη καὶ σύντομος ἐξ ἄλλου ἱστορία τῆς ἐλληνικῆς ἐκλαϊκευμένης ἐκδόσεως τοῦ ἱατρικοῦ περιοδικοῦ «ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ» ἐν Βουκουρεστίῳ τῆς Ρουμανίας εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ΧΧου αἰῶνος.

Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ παραλείψωμεν τὸ γεγονός ὅτι ὁ περίφημος ἱατροϊστοριογράφος τῆς Ρουμανίας Victor Gomoiu ἀναφέρει μίαν σύνοψιν περὶ τοῦ ὧς εἶρηται περιοδικοῦ εἰς τὸ ἔργον του : «Istoria presei medicale din Ro-

mania) (Ἱστορία τοῦ ἰατρικοῦ τύπου ἐν Ρουμανίᾳ), Βουκουρέστιον 1910 σελ. 615—616, ἡ δὲ Ρουμανικὴ Ἀκαδημία τοῦ Βουκουρεστίου κατέχει σήμερον δώδεκα μόνον περιοδικὰ «ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ» δεμένα εἰς ἕναν καὶ μόνον τόμον (P.H.3142).

Ἐν κατακλείδι θεωροῦμεν μεγίστην ὑποχρέωσιν καὶ τιμὴν ὅπως ἐκφράσωμεν διὰ τῆς παρούσης δημοσιεύσεως, τὰς θερμὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα Στρατηγὸν Διδάκτορα Ἰατρὸν κ. Ὀδυσσεὺς Χρ. Ἀποστόλου τέως ἀρχηγὸν τοῦ Ὑγειονομικοῦ Σώματος τοῦ Ρουμανικοῦ Στρατοῦ, ἰατροῖστοριογράφον, μέλος τῆς ἐν Παρισίοις Ἐταιρείας τῆς Ἰατρικῆς Ἱστορίας, ὅστις λίαν εὐγενῶς καὶ κατεχόμενος ἀπὸ ἀληθῆ ὑπερφάνειαν διὰ τὴν ἑλληνικὴν καταγωγὴν του, παρεχώρησεν ἡμῖν τὰ ὡς ἄνω στοιχεῖα διὰ τὴν παροῦσαν δημοσίευσιν.